

Kära vänner!

Årets föreningsmöte kommer att ske digitalt via Zoom fredagen den 4 september kl 12-13. Kallelse, föredragningslista och information om anslutning till mötet kommer senare.

I samband med föreningsmötet kommer jag lämna över stafettpipen som ordförande, då jag faller för föreningens tidsgräns i styrelsen. Jag vill passa på att dela med mig av några av mina och styrelsens tankar kring nuklearmedicin och framtiden.

En av punkterna vid årsmötet rör medlemsföreningskap i Svenska Läkaresällskapet (SLS). Styrelsen tycker det är viktigt att vara medlem i SLS då vi är övertygade om att detta är ett bra sätt att påverka nuklearmedicinens roll i sjukvården, inte minst genom att formulera mål för läkarnas specialistutbildning, svara på remisser och föreslå representanter i olika arbetsgrupper. Detta är inte bara viktigt för läkare – en stark nuklearmedicinsk förening möjliggör en tillhörighet för de andra yrkeskategorier som är så viktiga för att kunna ha en nuklearmedicinsk verksamhet i världsklass. En organisation som verkligen värnar vårt ämnesområde.

Det har blivit uppenbart att vår kompetens blir allt viktigare inom sjukvården, inte minst genom utbyggnaden av PET-CT i landet. Det är inte rimligt att anta att alla läkare som arbetar med nuklearmedicin är nuklearmedicinspecialister, men det är en oerhörd viktig fråga för styrelsen att så många som möjligt är det. Detta är avgörande för specialitetens framtid – utan specialister finns ingen specialitet. Här vill vi passa på att påminna kollegor som arbetat med nuklearmedicin men inte tagit ut sitt specialistbevis att passa på att göra det nu – när BT införs istället för AT kommer det att bli svårare. Vi är övertygade om att nuklearmedicinare, inom alla yrkeskårer, är de som är bäst lämpade att driva den nuklearmedicinska utvecklingen framåt; införa, optimera och utvärdera nya metoder och lägga ner de metoder som inte längre håller måttet. Vi finns till för patienterna och de har rätt att få diagnostik och behandling av riktigt god kvalitet.

Det är inte bara läkare som behövs inom nuklearmedicin. Mängden nuklearmedicin i BMA- och röntgen-sjuksköterskeutbildningarna skiljer sig mycket åt mellan olika lärosäten och det är vår bestämda åsikt att en utveckling av utbildningen skulle förbereda studenterna bättre inför framtida arbete inom nuklearmedicin. Vi tycker det är mycket viktigt att öka mängden nuklearmedicin inom dessa utbildningar och har ett pågående arbete kring detta. Även sjukhusfysiker kommer snart att kunna bli specialister inom nuklearmedicin och detta är ett arbete vi bevakar för att det ska bli så bra som möjligt. Radiokemister och farmaceuter med kunskap om beredning av radiofarmaka är för få i landet.

Styrelsen vill alltså att fler ska bli specialister i nuklearmedicin. Jag vill be er alla att hjälpa oss i detta viktiga arbete. Påminn kollegor att göra det sista som krävs för att formellt kunna ta ut en examen, sprid budskapet att vi behövs och är viktiga, både inom era arbetsplatser och till andra viktiga grupper, till exempel våra remittenter. Styrelsen kan inte göra detta själv, men tillsammans kan vi! Låt oss fortsätta se det som en styrka och tillgång att vi kommer från olika bakgrunder och har olika kompetenser med oss – det är detta som gör oss bättre!

Med detta vill jag tacka er för några fantastiska år. Det har varit en lärorik, stimulerade och rolig tid som ordförande i SFNM och det är härligt att se det engagemang och den stora kunskap som finns inom de nuklearmedicinska verksamheterna. Jag hoppas att ni alla får en riktigt fin sommar på hemmaplan och får möjlighet till återhämtning. Och så hoppas jag att det inte dröjer allt för länge tills vi alla får möjlighet att träffas fysiskt igen!

Elin Trägårdh, ordförande SFNM

elin.tragardh@med.lu.se